

Priloga Novin.

MARIJIN LIST

XXVI.

8. oktobra

1930.

Tisk Prekmurske Tiskarne. Za tiskarno odgovoren HAHN IZIDOR v M. Soboti

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA Marija. — Pobožen mesečen list.

Vrejuje ga z dovoljenjem cerkvene oblasti: Klemek Jožef, vp. pleb. v Črensovcih Slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašene verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kakor prvi pobožen slovenski list Slovencev Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v vse države Evrope 25 Din., v Ameriko i v Canado z Novinami i kalendarom „Srca Jezušovega“ vred štiri dolare. Za to naročino objavi M. List tudi vse dopise i izvrši vse naročitve Amerikancov i Kanadancev brezplačno.

Naročniki se deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovega i knjižico „Priprava za srečno smrt“. M. List z kalendarom Srca Jezušovega je priloga Novin.

Naročniki, ki majo doma na skupni naslov M. List, to je ki plačajo samo 10 Din. naročnine za njega, plačajo 2 Din. poštnine, kda dobijo do rok kalendar Srca Jezušovega.

V vredništvu M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina pušpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezuškove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena knjiga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v celo platno vezana z rdečev obrezov 12 Din, z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov i 5. knjižica: „Priprava za srečno smrt“ 250 Din.

Dari.

Na sirotišnico „Dom sv. Frančiška v Črensovcih“ v dinaraj darivali sledeči: N. N. z G. Bistrice prosi za zdravje moža po sv. družini 10, isti prosi za blagoslov pri živini po sv. Antoni 10, Nerad Martin Trnje v zahvalo Mariji Pomočnici za pomoč 10, isti prosi za srečen porod 10, isti prosi za blagoslov pri živini po sv. Antoni 10, N. Lipovci v zahvalo po oblubi 20, Balazič Bara iz G. Bistrice prosi za zdravje betežne hčere v Ameriki 15, Dominko Ana Odranci 2, Franko Anton Zamostje 12, Žnidarič Ivan Ižakovci 5, Horvat Marko Trnje v zahvalo 10, Maučec Kata i Antolin Jelena nabrale v Odrancih 151, Horvat Roza Črensovci v zahvalo 10, Taljan Ana Žižki prosi po sv. Antoni za zdravje i pomoč pri živini 10, Lebar Jožef Sr. Bistrica prosi za pokojnoga sina Lebar Ivana 20, Dobljena stava — bilo lepo vreme — Črensovci 10, Dobljena stava — noga za šinjek djana — Črensovci 100, Peterka Martin župan Beltinci 5, Toplak Marija, Buenos Aires, Argentina 500, Raj Roza Črensovci prosi za pokojnoga sina 10, Antolin Marija Odranci v zahvalo, ka stvar ozdravela 10, Škafar Vinci Beltinci v zahvalo, ka stvar ozdravela 10, Hozjan Agata Hotiza, sin poslao prvi svoj zaslužek iz N. Amerike 100, oblubila je, da vsakše leto da 100 din na Dom, N. N. Žižki v zahvalo, ka se je obluba spunila 10, N. N. Sr. Bistrica v zahvalo, ka je živina ozdravela i se druga srečno odala 40, krumpli nabrani v Ivancih, nabirao župan Špilak Štefan 150, N. N. Ižekovci 10, Gjura Albina i Kristina iz Sr. Bistrice prosita za srečno vrnitev iz J. Amerike 15, Mencigar Franc D. Slaveči prosi, naj se hiša obvarje betega i kuge 30, Kreslin Aga G. Bistrica v zahvalo, ka sta sina dobro izpite napravila 20, N. Trnje prosi za srečen porod 10, Tkalec Marija Trnje prosi za miloščo prave pokore i naj se počasti Srce Jezušovo i Srce Marijino 10, Režonja Ana Trnje prosi za † starše i brata 10, Salaj Martin Črensovci 15, Cigan Matjaš Žižki v namen mešne zveze 10,

Cigan Marija Žižki v namen M. mešne zveze 10, Šubič Jožef i žena Hotiza iz Bridgeporta 50, N. N. Odranci kamen 650, isti za bokojno ženo 10, Hanc Marija Trnje prosi za zdravje edne ženske po Bl. D. Mariji 20, Lesič Janoš nabralo v Trdkovi 235 (imena darovnikov objavljena v Marijinom listi niže), Rous Marija Črensovci za pokojno mater 10, ista za pokojno mamico 10, Horvat Marija Črensovci 15, N. Gančani prosi za mir 10, N. Gančani 5, Vogrinčič Marija Cankova 30, Benkič Jožef Topolovci v zahvalo za srečno operacijo 20, Gerič Jožef Lokavec v zahvalo 20, Marič Alojz, uradnik na sodišči v M. Soboti 50, Šajt Klara D. Slaveči, naj še občuva duševne i telovne nesreče 25, Horvat Marija G. Lendava 90, Škaper Treza v Doliči nabrala 12, Črpnjak Kata Dolič 2, Andro Lisjak Kotoriba dva funta šterlinga, prineso Franc Vuk iz Australije 550, sam Franc Vuk Dolnjelendavske gorice 500, Radostna Roža G. Bistrica 4, Horvat S. Ignac G. Bistrica v zahvalo za zboljšanje zdravja 50, Horvat Ana Hotiza v zahvalo za srečno odajo 50, ista na čast sv. Antoni za blagoslov pri živini 10, Karoli Franc Peltinci 2, Farkaš Treza Raščice 5, Tratnjek Ana Sr. Bistrica prosi po sv. Frančiški Ksav. za srečno operacijo 20, Zver Verona Renkovci 10, Novak Marija Žižki prosi za pokojno mater 10, Zad-ravec Marija Trnje prosi za stanovitnost sestre v kloštri 10, N. N. Beltinci 30, Čurič Treza Trnje v zahvalo za blagoslov 20, Žižek Kata iz Ž žkov i Plej Kata iz Črensovec nabrale na senji v Črensovcih 15 sept. 159, N. N. Gomilica v zahvalo za ozdravljenje oči 50, Gjura Treza G Bstrica v zahvalo za dešč 10, ista prosi za bifežno mater 10, Koren Franc Turnišče 30, Jerič Ivan provizor D. Lendava 30, Činč Verona Bakovci v zahvlu, ka njoj je prošnja poslühnjena 10, Balažic Martin (D. Bistriški) iz Australije dva angleškiva srebrniva rajnska, N. Turnišče v dober namen 10, Klepec Jožef Beltinci 5, Kolenko Ana Trnje prosi za zdravje 10, Kolenko Bara Trnje prosi za zdravje 10, Žižek Kata Črensovci prosi za pokojnoga moža 10, Koštric Marija iz Žižkov prcsi po sv. Alojziji za mladino 10, ista v počastitev sv. Družine 10 Din. — V Trdkovi nabralo Lesič Janoš 235 Din. Darivali so sledeči po 1 Din: Inašič Marija, Bunderla Jozefa, Kūhar Roza, Sukič Mara, Pekar Treza, Inašič Jozefa, Svetec Lujza, Škalič Jožef, Salaj Ana; po 2 Din: Svetec Marija, Rogan Lina, Ropoša August, Čerp-njak Mari. Emberšič Jožef, Grah Roza, Gubič Roza, Fartek Štefan, Bajzek Karolina, Rogan Roza, Bunderla Treza; po 3 Din: Kozar Treza, Križman Treza, Emberšič Marija, Gubič Lujza, Pinter Mihael, Kolar Ana; Gubič Lujza 4 Din; po 5 Din: Žampar Roza, Kūhar Karol, Fartek Ana, Lesič Mari, Zrim Treza, Gubič Roza, Gubič Marija, Bunderla Jožef, Gubič Treza, Emberšič Marija, Emberšič Ana, Fartek Jozefa, Salaj Ana; po 10 Din: Gubič Marija, Kolman Ana, Kūhar Ana, Kolman Jožef, Lesič Janoša mati, Čerp-njak Treza 1/2, Rogan Ana 8, Kūhar Kata 15, Lesič Janoš 20 i žena 20 Din.

Oča sirot povrni vsem darovnikom obilno! — ODBOR.

Zahvala.

V težkoj družinskoj zadevi sam se obrnola do častitlivoga pūšpeka Antona Martina Slomškega za pomoč, štero sam tudi taki dobila. Za pri-prošnjo pri svetoj Družini se njemi tu iskreno zahvalim!

ŽIŽEK VERONIKA.

Tečaji duhovnih vaj do konca 1930.

Za duhovnike: od 6. do 10. oktobra; od 13. do 17. oktobra.

Za organiste: od 17. do 21. novembra.

Za može: od 31. okt. do 4. novembra; od 13. do 17. decembra.

Za mladeniče: od 25. do 29. oktobra; od 10. do 14. novembra, od 29. novemb. do 3. decemb.; od 6. do 10. decembra.

Vsakši tečaj se začne zvečer prvoga i konča zajtra drugoga zgoraj imenüvanih dni. Vdeleženci naj bodo v „Domi“ do 6. vüre zvečer prvoga dneva. Za udeležbo naj se pravočasno priglasijo. Oskrbnina znaša 120 Din.

Vodstvo „DOMA DÜHOVNIH VAJ“,
Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

Dve velkivi slavnosti meseca augusta.

V Zagrebi se je vršo eharistični kongres, gde se je zbralo do 200 jezer vernikov iz vseh krajov, da bi skupno počastili Njega, ki je središče vsega clovečega teženja i hrepenenja. Što je prisostvüvao v nedelo po Velkoj Meši sv. meši na Jelačićovom trgi, gde se je zbralo več sto jezer lüdi i popodnevi ogromnoj prošeciji z Najsvetejšim, tisti ne bo nikdar pozabo te slavnosti. — Ravnotak so se vršile velike slavnosti v Budapešti te mesec, gde so obhajali 900 letnico smrti sv. Emerika, deviškoga sina sv. Štefana krala. Tüdi tam so se zbrale neštete vnožice vernikov. Najbole veličastna je bila prošecija, ki je šla z Najsvetejšim po Dunavi. Papov odposlanec je noso Najsvetejše na ladji, štero je sprejavalo 16 drugih ladij, verniki so pa klečali na obeh straneh Dunave. Slavnost je šče povekšalo zvonenje vseh zvonov v Budapešti.

Gorečnost zamorčka.

Bilo je v Natali v Južnoj Afriki. Iz šole je prihajala svetloba, čeprav je bilo komaj 3 vüre zajtra. Nekši misijonar je to zapazo. Začüden stopi notri, da bi pogledao, ka je. Zamorček mali Bernard, ki je bio nedavno krščen, sedi pri stoli i čte pri slabom posveti Sv. pismo. „Ali, otrok, ka delaš ob toj vüri tü, gda šče vsi drugi spijo? Idi raj spat.“ — „Ne“, odgovori zamorček, „dokeč šče ljuboga Boga dobro ne poznam, ne morem spati. Boga spoznati, ga ljubiti i njemi služiti, je moja prva dužnost.“ — Kak lepi odgovor!

VSEBINA :

Mamika, če bi jaz grozd bio.	Stran 1	Najsvetejše Ime Jezušovo.	„ 9
Ptičica Marijina bodi.	„ 2	Završitev 25 letnice Marijino-	„ 10
Zivljenjepis Chambon Marije		na Lista.	„ 10
Marte, laične sestre reda		Od sv. Frančiška Asiškoga, us-	„ 14
Marijinoga obiskavanja	„ 4	tanovitela reda malih bratov.	„ 14
Misijonski glasi.	„ 5	Od „Doma sv. Frančiška“	„ 15
† Sakovič Jožef.	„ 6	Cerkveni glasi	„ 16
Ne ogovarjaj svojega bližnjega	„ 8		

DEVICA MARIJA ČUVAJ ME!

Mamika, če bi jaz grozd bio . . .

Mamika, če bi jaz grozd bio, bi šteo biti grozd, iz šteroga sada je pio tvoj boži Sin na zadnjaj večerji. Jaz bi šteo biti grozd, ki rodi vino za krv tvojega Jezusa. Grozd bi šteo biti, šteri se opreša za mešno vino. Od prve svete meše, štera se je služila na slednjoj večerji i do zadnje, štera se bo na sodni den služila, bi rad davao jaz vino za sveto mešo. Naj bi se spremenila njegova župa v najsvetejšo krv tvojega Jezusa. Naj bi se čistile duše po njej do konca sveta. V krv tvojega Jezusa se ščem spremeniti, ka dostim, pač vsem grešnikom do konca sveta služim za odpuščenje grehov. Tisto vino ščem biti, štero device rodi, device križane, device z trnjom venčane, device kakša si bila ti, moja zlata mamika, device pune trpljenja, vsikdar obložene z križom za čast tvojega Jezusa! Grozd ščem biti, naj morem se v vsaki kelih vlejati do konca sveta, naj morem vsako duhovniško srce napuniti z gorečnostjov tvojega Jezusa, ka do iskali samo njegovo čast i zveličanje duš! Grozd ščem biti, ka bom mogeo priti k vsakoj svetoj meši, ka bom mogeo se po Jezusovoj krvi razlevati v očiščelište, na vse duše v tom, posebno pa na moje drage i mile, na duše najbolje ostavljene, na duše štere so najbliže k rešenji, ka se uboge sirotike očistijo i postanejo vredne, da jih ti, mati, primeš za roko i odpelaš v sveto nebo. Grozd ščem biti, šteri se spremeni v Jezusovo rešno krv, ki se bo razlevala v spovednica na spokorenjene grešnike. O kak milo mi bo, kda bom se mogeo Jezusi ponüditi ka z menov zvrachi tiste betežne duše, za štere že ne bilo na sveti zdravnika, ka z menov obüdi na žitek mrtve duše, za šterih življenje že nišče neje meo vüpanja. Mamika draga, o pros i za nje i odiči se po njih, sineki pa daj miloščo, ka ostane grozd za tvojega Jezusa, grozd v tvojih rokaj, ka ga ti stiskaš vü, tvoje deviške roke za mešno vino, za krv tvojega i mojega Jezusa: Grozd ščem biti, grozd, ki bo mešno vino davao siromašnim misijonarom, ki iščejo duše ubogih poganov, nevernikov i krivovernikov. O mamika zlata, daj mi obilen rod, ka do sodnjega dneva de moja duša rodila grozde te, grozde za mešno vino, za krv tvojega Jezusa, štera očisti i posveti vse dušice.

Mamika vtrgni si grozd,
Vu mojoj duši je zraso!
Je že dozoro, je gost,
Vino bo davao ti pravo:

Jezusova krv se bo v njega odela
Da bi živela po njej lelija bela . . .
Da bi počevala spokorne vijolce
I zvila oboje ti mamika v šopke. Srčen.

Ptičica Marijina bodi.

Zadnji Marijin List je pisao od potrebe fonda, iz šteroga interesa bi se Marijin List gordržao, širio, lepšao, povekšavao za mogočno širjenje časti naše dobre nebeske matere Marije. Kivoverniki, ki blatijo njeno čast, njeno devištvo, njeno bože materinstvo i navuk njenoga Jezusa, majo teške i teške milijone nabrane za svoje slabe, grešne namene. Njihovo delo proti Mariji je zapoved za nas, da delamo za Marijo. Njihovi fondi, šteti služijo za pobijanje Marijine časti, nam glasno zapovejo, da ustanovimo

Marija čuvaj ptičico,
Mojo edino dušico,
Naj spevle Jezuseki v slast,
Razširja tvojo sveto čast!

fond za širjenje Marijine časti. Kem več sovražnikov ma Marija vu krivo-vernika, tem več prijatelov more meti pri nas, vu svojoj deci. Kem bole so darovitni oni, naj zblatijo našo mater nebesko, tem bole moremo biti mi darovitni, da jo toga blaža ne samo ščistimo, nego da jo v kem lepšo obleko časti i dike oblečemo.

Kak to včini? Fond Marijin napravimo. Kak? *Tak, ka damo vsako leto eden dinar za širjenje Marijine časti. Smo siromacije, zato kak siromacije te mali dar ponudimo. Te mali dar se vložijo leto za letom v posojilnico i njegov intereš bo služo za razširjenje Marijine časti.*

Tū vidite Marijino sliko. Jezusa drži na ednoj roki, na drugoj njej pa sedi ptičica. Zakaj? Ka bi Jezuseki i njej popevala, ka bi oba razveseljavala. Kaša ptičica je to? *Ta ptičica si ti dušica.* Jezuseki moreš spevati. A znaš, kakše pesmi on najraj posluša? Kda je na svet prišo i stopo v Marijino utrobo, je nadangel Gabriel to pesem popevao: „Zdrava Marija, milošče puna“. *Jezusek se te veseli, če ti Marijo častiš.* Ptičica, Mariji spevli zato, Marijo časti, njeno čašt razširjaj dušica! Naroči si Marijin List! Čti ga! I ka tūdi druge duše spoznajo Marijo i jo častijo, daruj letno eden dinar v te namen! Včini to! Marija ti plača! Pa nekaj ti tūdi mi plačamo. *Osem sveti meš da opravite letno Marijin List za vse žive i pokojne ptičice, dušice, štere letno en dinar poklonijo Marijinomi Listi za širjenje Marijine časti.* 25 letnice Marijinoga Lista lepše ne je mogoče dokončati, kak z začetkom fonda za širjenje Marijine časti.

Za te fond so dozdaž dali sledeči: ofer v Črensovcih na Velko mešo 497 Din, Kolenc Franc kaplan M. Sobota 30 Din, Čačić Jožef plebanoš 100 Din. Rožman Fr. Cleveland 4 dolare.

Prosi se samo en dinar letno, ne več. Sme se pa dati več. Prosi se na Velko mešo ali v osmini. Če pa što te dni ne more dati toga dinara, ga da, kda ga more. Za letos ga dajte do novoga leta. Bodite Marijine ptičice vsi, vsaka hiša, vsi pri hiši!

Vredništvo Marijinoga Lista že prek 25 let širi Marijino čast brezplačno, samo za nebesko plačo, ki presega vse zemelske plače. O dušice, podpirajte je z tem dinarčkom letno, ka de moglo svojo nalogo stalno vršiti, ka de moglo stalno širiti do konca sveta Marijino slavo. Tak te ž njim vred tūdi v deležni plače, ki de jo Marija njemi delila. Ptičice Marijine bodimo dušice!

Oktobra 26 na den zaključne slovesnosti 25 letnice M. Lista v Črensovcih se lahko vrže dar za širjenje Marijine časti v dva stenski šparavca pri Srca Jezušovoga i sv. Jožefa oltari, ali v šparavec na Marijnom oltari, ali pa v mošnjo pri nabiranju med božov službov. G. plebanoš Čačić Jožef so vse te dare poklonili za širjenje Marijine časti.

Na znanje naročnikom!

Kalendarje Srca Jezušovoga so gotovi. Koštajo nas štirideset jezer dinarov, zato ka so ednok vekši kak lani pa tūdi jako lepi. Vsaki naročnik Marijinoga Lista, ki je plačao naročnino, ga dobi brezplačno. More pa plačati dva dinara poštnine od njega tisti, šterl plača samo 10 Din. naročnina za njega. Naj širitelje poberejo to poštnino i upravi dopišljejo, ka do se mogli kalendarje kem prile deliti! — Uprava M. Lista v Črensovcih.

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

XVII.

Sv. rane i redovniške duše.

Nato jo nagovarja, naj moli „Za tiste, štere grešijo proti sv. pokorščini i stem ščejo s križa dol stopiti.“ „Hči moja, glej mojo korono, i spoznaj ž nje moje zatajüvanje; glej moje razprestrete roke, navčijo te na pokorščino; glej kak visim goli na križnom drevi i boš spoznala siromaštvo i čistočo srca v tistom, ki je popolnoma čisti; ki te kak zaročnik ljübil“ „Nato jo navči, ka so redovniške duše za trpljenje odločene: „Vse svoje zaročnice bi križane rad vido! . . .“ — „Ali mogoče ne potrebno, da bi zaročnica bila spodobna zaročniki“ — tak odgovarja tisti, koga sv. zaročnica visoke pesmi s temi rečmi slika: „Moj zaročnik je beli i rdeči.“

„Celi d'n te napunim s trpljenjom, da se tak kem pogostej bližajš k zveličavnoj vretini, sv. ran. To ščem, naj si z menov vred na križ pribita To za vsako ceno ščem S kem vekšov velikodušnostjov privoliš v to, tem bole te križam! Hči moja, glej mojo korono! Jaz nikdar nesam pravo, da mi ona prevelike bolečine povzroča. Sprejeo sem jo od Oče za vas! — Glej moje roke! Nkdar ne sam pravo: Ne vtegnem je, ar mi prevelike bolečine povzročajo — ravno to pravim od nog.“

Nato je Jezuš pokazao svojoj službenici svoje razmercvarjeno telo, s šteroga je meso v falataj visilo: „Na tvojem zaročniki povsod vidiš rane — to ščem, naj si tüdi ti takša! — Glej me na križi: gda sem na njem viso, nesam gledao ne na krvnike, ne na doblene žalitve . . . na svojega Očo sem gledao! — Tak morete i ve svoje dužnosti spuniti; včinite vse, ka jaz ščem i ne gledajte na stvorenja, kak sem jaz tüdi samo na svojega Očo gledao.“

Pri drugoj priliki se njoj je prikazao sladki vučiteo viseč ne križi, popolnoma posüšen, da ga je bila samo kost i koža i te je Gospod etak spregovoro: „Glej, moja hči, po kakšoj poti morejo tisti hoditi, štere sem si za svoje zvalo i tisti, ki ščejo v mojo diko priti, a ne tisti, ki so gizdavi. Po toj je hodila tüdi moja draga mati Ta pot je jako težavna za tiste, ki jo po sili i brez lübezni tlačijo, a sladka i tolažлива je za tiste, ki svoj križ velikodušno nosijo — Križanoga Jezüša zaročnice morejo trpeti Samo v svojih zaročnicaj najdem neko zadoščenje.“

Pri nekšem drugom pogovori je Jezuš etak nadalüvao: „Hči moja, jako morete lübiti križ, i se morete križati, naj morete Jezüša lübiti, naj morete vmreti i z njim tüdi gori stanoti. — Ponavljam zdaj tüdi milost svojega bridkoga trpjenja — Vaša dužnost je, ka te blagoslove po celom sveti razdelite.“ (Dale.)

Officér — dühovnik. Nekdašnji officer italijanske armade Karl Pelizzi, prile profesor za računstvo i fiziko v Buenos Airesi, sledkar vučiteo vojvode D'Aosta je bio letos posvečeni za dühovnika, star 65 let.

MISIJONSKI GLASI

VII. mednarodni akademski misijonski kongres.

Vršo se je od 6-9. sept. v Ljubljani. Vdeležili so se ga velki gospodje iz različnih držav Evrope. Navzoči so bili tudi papov nuncij msgr. H. Pellegrinetti i drugi pušpece.

Otvoro se je 6. sept. ob 6. vuri v stolnoj cerkvi. Malo po 6. vuri se je pa začnolo otvoritveno zborovanje v velkoj dvorani Uniona, gde so govorili vsi vekši gospodje i pozdravljali vse navzoče. Zadnji je govorio zagrebški nadpušpek dr. Bauer i je pozivao vučenjake, ki so se iz različnih delov Evrope zbrali na kongres, da povejo nam, jugoslovanskim katoličanom, kak naj delamo po želji sv. Oče Pija XI. s skupnimi močmi za razširjenje jedino prave vere Kristušove.

Pravi program kongresa se je začno na drugi den, 7. sept. po končanój božoj službi, ki jo je meo v stolnici papov nuncij msgr. Pellegrinetti. Včasi po meši se je začnolo zborovanje v dvorani hotela Union. Do poudneva so bila tri predavanja. Prvi je govorio mariborski fiškališ dr. Leskovar od predmeta: Misijonstvo i svetovni mir. Lepo je razložo, keliko je krščanstvo nekda pomoglo, da se je odpravilo robstvo. Dokeč je človečanstvo spunjavalo zapoved lübezni, je bilo lahko misliti na mir mednarodí. Vojne se končavajo z mirovnimi pogodbami. Ali dokeč se pogodbe ne gradijo na krščanskoj lübezni, ne moremo pričaküvati stalnoga mira. Vse pogodbe med državami nam ne prinesejo mira, nego jedino edno je toga zmožno, to je misijonstvo, nazaj h Kristuši, k lübezni, štero vči misijonstvo.

Drügi govornik je povedao, keliko morejo misijonari pretrpeti pri svojem delüvanji, pri razširjanji Kristušove vere.

Popoudnevi so bila pa tri predavanja. Prvi je povdarjao, da se pri nas bole izobraženi lüdje, inteligentje, premalo brigajo i da bi se misijonsko gibanje moglo začnoti 20 let prle, kak se je. Lüterani so nas katoličane v tom prekosili, pa oni zdaj že nazadüjejo. Mi katoličani se moremo oprijeti te misli z vsov močjov i sad trüda bo gotovo viditi. Drügi govorniki so pa gučali od drugih stvareh, kak bi v misijonskih pokrajinah potrebüvali katoličanske šole, pa nega občen jih držävati. Nikeliko jih je, pa premalo. Nekda so misijonarje delali tudi za tisto državo, od štere so bili poslani, zato so jih države podpirale. Zdaj pa delajo samo za Kristušovo vero, zato so pa sadovi njihovoga trüda tudi tem lepši.

Poleg toga je misijonarjenje po nešternih krajih, kak n. pr. v Indiji, jako težavno zatogavolo, ar so ljüdje razdeljeni v takzване kaste, šterih je do 3000, i te kaste se med seov smrtno sovražijo. Če šteri pogan prestopi v katoličansko vero, te ga rodbina, starišje i bratje več ne spoznajo za svojega i več nema doma. Na drugoj strani so pa domača gospoda proti misijonarom, ki morejo zato preveč dosta prenašati pri svojem pozvanji.

Dužnost vseh katoličanov je, da podpiramo misijonstvo na kakšikoli način. Ta dužnost je že po samoj katoličanski veri zapovedana.

Ve je Kristuš pravo: „Iдите i včite vse narode sveta.“ Vsi pa ne moremo iti med pogane, zato moremo misijonstvo podpirati doma, i to z molitvami, z peneznimi podporami i drugimi dobrimi deli.

† Sakovič Jožef.

Septembra 21. po polnoči ob edni je dūšo pūsto vnogo trpeči dūhovnik, g. Sakovič Jožef, bivši türniški plebanoš kak ponovni voditeo nekdašnje svoje fare na Dolnjem Siniki.

Naš Marijin List se ga spomina kak svojega dopisnika i širitela. Rojen je bio v Vadarcih v Gradškoj fari l. 1874. febr. 2. Za dūhovnika je posvečen l. 1899. jula 7. Dūhovniško službo je tak opravljao 31 let. Zadnje leto ga je dober Bog obiskao z strašnim betegom: rak njemi je razjedao jezik. Trpo je grozno, a mirno. Njegov spovednik preč. g. Kos Vince plebanoš iz Gornjeka Sinika nam je poročao, da je noso svoj križ junaško, da se ščistila njegova dūša na tom sviti i da se pašči v nebesa.

Pokojni kak sin naše lepe Goričke, je bio trde, nagle nature, kak je trda tista gorička zemla, v šteroj pa li naglo raste bor i jalič pa tūdi drugo drvo. A ta naglošča i trdoba ne je pokvarjala njegovoga srca, nego zboljšavala ga je. Ta močna natura njemi je davala tūdi tisto odločnost, z šterov je bičao hūdo brez pogleda i brez pogodbe na levo i desno, dobro pa zagovarjao. Ta močna natura ga je včasi toti napravila za nerazumljivoga, a vsikdar je ostao plemeniti i mehkoga srca do sirot. Vsikdar je bio siromak, ar je vse ta dao siromakom. Jezušova gorečnost je najšla v njegovom kremenitom značaji dosta hrane, i on je to hrano tūdi dao v obilnosti božoj milošči. Bio je goreči predgar i goreči spovednik. V teh 31 letaj je nešteto jezero dūš sprejemalo ž njegovih vūst tolažbo, vōdilo i sigurno ravnanje na poti večnoga zveličanja. Posebno se je pa odičo dober Jezuš po njegovih trūdaj z tistima lepima cerkvama, šteriva je dao postaviti, edno v Türnišči na čast Materi božoj, drugo pa v Polani na čast presladkomi Srci Jezušovomi. Poleg te druge cerkve je postavio tūdi farof, k prvaj ga je tūdi začeo postavljati i vse pripravo za njegovo dograditev, a pred dovršitvijov se je pun srčne bolečine ločo z ljublenih Türnišč, i odišo za tak zaželjenim mirom v D. Sinik. A dobo ne ga je. Mesto mira je prišo rak, ki njemi je vznemirjao telo, v žalost zakopavao gorečo dūšo, pastirsko dūšo, ar ne mogla več delati za Jezuša. A preskušnja je prestao: križ je obino, na njem izdēhno i te njemi je nebo odpro.

Svedoki njegove gorečnosti so dūšice v Türnišči i v Polani, šterim je bio dūšni pastir, potem črensovske, beltinske i tišinske fare, štere je poleg njihovih dūšnih pastirov, kak teh pomoćnik, kaplan, pomagao z punim Kristušovim dūhom voditi. Vsem dūšam teh far pa vsem drugim dūšam v gorečo molitev priporočimo pokojnoga dobroga dūhovnika. Naj njemi Marija plača gorečnost, z šterov je širio njeno i njenoga božega Sina čast. Za nas pa naj prosi dobro Mater nebesko, ka nas ž njim združī po končanom zemelskom tečaji pri njenom Sini, našem Gospodi Jezuši Kristuši.

* *

Sprevod pokojnoga gorečega dūhovnika se je vršo sept. 24. Vodo ga je Cser Cezar, ciscercitanec, mestni plebanoš i ešperēš iz Monoštra. Ž

njim je 18 duhovnikov sprevodilo pokojnoga do groba i do 2000 zahvalnoga naroda, tistoga naroda, šteromi je pisao „Staro molitveno knigo“ pokojni. Türjanska fara je poslala 25 zastopnikov na sprevod i lepi venec z napisom: „Zahvalna türniška fara svojemi gorečemi dušnomi pasteri i oči sirot.“ Črensovsko faro, kde je pokojni bio kaplan, je zastopao trgovec Žerdin Martin, ki je položo na grob pokojnoga venec fare z napisom: „Fara Črensovci v zahvalo bivšemi gorečemi kaplani.“ Naš Marijin List je natrgao žive rože v gredaj vredništva i je spleo v venec, šteroga trak je noso napis: Marijin List Črensovci v zahvalo za pobožno pisanje. Odišo je, a njegova dela ostanejo tu Türnišče, Polana z svojima cerkvama ta skoz stoletja glasile slovemskomi ljudstvi, što je bio Sakovič Jožef.

† Sakovič Jožef türniški plebanoš kak mladi duhovnik.

Slabe šole.

V Ameriki hodi dva milijona dece v brezverske državne šole, gde ne čujejo niedne reči od Boga, nego šče včasi štero je proti njemi. Pušpeki zdaj premišlavlejo, kak bi se dalo rešiti te male pogančke, ki bodo ednok velki pogani.

Ne ogovarjaj svojega bližnjega.

Zgodi se tudi, i to neredko, da so si tri prijateljice. Gda sta od teh treh dve same vküp, te jašeta ovo, štera je ne poleg i ne čuje. Drugoč je pa pa ova s šterov vküp, pa te prva trpi. Jeli, kak grdo delo je to? Nešterni se toga tak navadijo, da drugo niti ne vejo gučati s svojimi znanci, kak samo od faling drugih.

S takšimi se človek boji vküp priti. Što mi pa zagotovi, da ob priliki ne bo pa mene ogovarjao?

S tem, da drugoga falinge odkrivam, njemi jemlem dobro ime, poštuvanje, ki ga vživa med znanci, čeravno ka nemam toga namena. Vnogi ma skrite falinge, za štere mogoče drugi ne ve, samo ti znaš za nje. Tak šega človeka lahko tudi vsi jako spoštujejo, ar je ovak dober, pošteni. Gda pa ti prideš na den z njegovimi skrivnimi falingami, nami nehoteč spadne pred našimi očmi i naednok je menje vreden, kak je prle bio. — Njemi se je zgodila krivica. *„Dobro ime je boljše, kak mnogo bogastva, ljubleni biti je več kak zlato i srebro.“* (Preg 22—1). Kak ne smeš vzeti drugomi blaga, ki si ga je po krivici spravo, tak njemi tudi ne smeš vzeti dobrega imena, če ravno ga je ne vreden.

Ka je pa šče bole grdo, je to, da nešterni šče mrtvih ne püstijo pri meri. Mrtvi, ki nikomi nikaj več ne zadene, šteroga telo se te že spremeni v prah i pepeo, pa ga šče črnijo in blatijo hüdobni i zamazani jeziki. Takši ljudje so podobni svinjam, ki se najboljše počütijo, gda se v smredečoj mlaküzi kotajo i se vse zamažejo. Če što grobe oskruni, je po državi strogo kaštigani; ravno tak i šče bole zasluži, da bi ga kaštigali, što mrtvomi oskruni njegovo dobro ime. Če se že spominamo mrtvih, ka je ne slabo, te se pogovarjajmo od njegovih dobrih lastnostih, da nam tak kem duže ostane v dobrom spomini, ne pa naprej vlačiti njegove slabosti, brezi šterih si tudi ti ne, ki ga ogovarjaš.

Sv. Heronim pravi „Malo gda najdeš koga, ki ne bi bio pripravljen življenje svojega bližnjega grajati,“ i sv. Frančisek Sal.: „To je od gizde, ar vnogi misli, ka je te teliko več vreden, keliko svojega bližnjega poniža.“ Ka misliš da sem s tem kaj bolši, če drugoga s tem ponizim, ka njegove falinge odkrivam? Šče slabši sem, ar to nelepo delo opravlam, štero ne more nikomi časti delati.

Sv. Janoš Zlatovüsti pravi: grdo delo je, vkradnoti se v hišo bližnjega i tam vse naglednoti, ali bole grdo je šče i nesramno njegovo življenje nagledati.

Sv. Janoš ma jako prav. Ka bi mislili od takšega človeka, ki pride v ljudsko hišo i tam vse natenkoma nagledne, kakši sto majo, kakše klopi, kakšo peč, kakše prte na postelaj itd. nato pa ide i pripovedavle okoli kak je tam pa tam, kakši razpokani sto majo, kakše slabe prte majo na postelaj itd. Jako nesramno je takše delo i čeden človek takšega taki zavrne, naj rajši tiho bo, ar takših grdih gučov ne more poslušati. — Šče žmetnej poslušša eden pošteni človek razkladanje slabih lastnosti bližnjega. Če le mogoče, bo cbrno pogovor na druge stvari.

Sv. Ignaci pravi: „Nesnago moremo prle pokriti kak jo odkriti ar se je nihče ne more dotekniti, da se nebi zavlačo.“ Zamazane svinje, ki se je v blati skotala, se ne morete dotekniti da se pri tom nebi zamazali. Tak tudi falinge drugih ne odkrivajmo, da se pri tom deli sami ne zama-

zemo. Ar neznane falinge drugoga glasiti je greh, je zamazanost. Ka je kaj slaboga bližnjega šče ne znano javnosti, glej da neboš ti tisti, po šterom bi postanolo znano.

Sv. Alfönz: O ti nespameten človek ki kričiš od faling svojega bližnjega i s svojim ogovarjanjom bole grešiš, vekšo falingó napraviš sam sebi, kak jo ma tisti, šteroga grajaš! Ar si ti gvišno ne brezi vseh faling, i ogrizavanjom drugoga si pa šče falinge povnožavaš.

Sv. Bernard: Dokeč što ne spozna svojih faling, premišlava falinge drugih. Kelko je takših siromačekov, ki so tak zaslepleni, da svojih faling ne vidijo i jim sploy po glavi hodijo falinge drugih. Srečni so gda na drugih vidijo teliko nepopolnosti, za sebe pa mislijo, da so brezi vseh faling. Pomilüvanja vredni siromacije.

Jezuš sam pravi: *Potegni brvno iz svojega oka i potem lahko vzemeš skalino iz oka svojega bližnjega.*“ Luk. VI. - 42.

Ne je pa greh praviti falinge drugih, če s tem rešimo koga greha, čeravno falinga ne znana. Tak smo na pr. dužni starišom povedati od njihove dece, če so ne na pravoj poti, pa starišje ne vejo za to. Tak n. pr. starišje püstijo svojo hčer v res na žetvo, rekši da si kaj zasluži. Se razmi, osvedočeni so, da njihova hčerka živé tam lépo pošteno, nego prevnogokrat se bridko norijo. V takšem slüčaji smo dužni povedati starišom da hči v rezu ne živi pošteno, da bodo starišje znali vzeti potrebne korake i hčer več ne püstijo v rez. Tak moremo odkriti falinge držine verti, na priliko če kradnejo itd. Od znanih faling gučati je sam po sebi ne greh, ali moremo meti vsikdar nekši zrok, zakaj je naprejosimo. Če ga nemamo i je napravimo samo zato, naj bližnjega ešče bole podkopamo, je greh proti lübezni do bližnjega.

Najsvetejše Ime Jezušovo.

X.

Posebno se moremo trüditi, da ime Jezušovo povelicüjemo z istinskimi pravim česčenjom. Predvsem moremo v to bože Ime vervati, kak prav, evangelist Janoš v 3 poglavji 18. vrsta: „Što v Njega verje, ne bo obsöjen; što pa ne verje, je že v obsodbi, ar ne verje v ime edinorodjenoga Sina božega.“ Če je Bog svet tak lübo, da je poslaol svojega edinoga Sina na svet, da bi ga zveličaol, je tüdi naša sveta dužnost da verjemo v Njega. To je to najmenje, ka moremo včiniti, ka lahko včिनimo. Že samo s tem, da mislimo na Jezuša, da izgovarjamo njegovo ime, verjemo v njega. Šče vekša vera je pa, če se ž njim pogovarjamo, kak se pogovarja dete s svojim očom. Njemi potožimo vse svoje nevole i ga prosimo za pomoč.

Pa Jezušovoga imena se moremo tüdi bojati. Se razmi, da ne tak, kak se ga bojijo hüdi dühovje, ki trpečejo pred njegovov močjov, nego kak podaniki i deca, ki ime svojega gospodara i oče zgovarjajo z spošt-
livostjov. Psalmist etak pravi v 85. psahni 9. vrsta: „Vsi narodi, šterekoll si stvoru, bodo prišli i bodo pred tebov mollii, Gospod! i slavili tvoje ime.“ i v 12. vrsti: „Hvalo te bom, Gospod, moj Bog, iz vsega svojega srca i slavlo bom tvoje ime na veke!“ Pri imeni „Jezuš“ bi se mogli odkriti z največšim poštüvanjom, da bi se tak davala hvala njemi, ki je naš neome-

jeni gospod, ki lahko dela z nami, ka on šče. Zdaj pa pomislimo, koliko-krat se bože ime imenuje z nemarnostjov, v čemeraj, celo pri nespodobnih pogovorih! Kakša skrumba Jezušovoga imena!

Šče bole pa moremo postaviti v Jezušovo ime vse svoje vüpanje i zavüpanje. Psalmist v svojem 39 psalmi 5 vrsta etak pravi: „*Blažen človek, ki zavüpa v ime Gospodovo i se ne zgledava po ničemurnostih i po lažnjivih nespämetnosti.*“ Blaženi, šteri zavüpa v njegovo ime, ar zna, da svoje oblübe natenkoma spunjava i püsti vse posvetne reči, ki ga odvräčajo od Boga. Vnogo je reči ki na prvi pogled nekaj predstavljajo i človeka preslepijo, da v nje zavüpa, kak v Boga, v njegove oblübe. Blaženi, ki se vse mi tomí ogne i z zavüpanjom sledi samo Bogi, njegovim oblübam. Mož imena Jezušovoga nas okrepi, ka nas ne vkanijo zanke i sleparije sveta, zazavajmo je zato pobžno vsikdar.

Završitev 25 letnice Marijinoga Lista. Zaključna slovesnost na god Kristuša kralja, okt. 26. v Črensovcih.

25. letnica M. Lista ide proti konci. Dokončamo jo na god Kristuša Kralja, 26. oktobra z zahvalnov pobožnostjov. Zahvalimo se vsi naročniki M. Lista, vse hiše, kam je hodo i hodi M. List za velike dobrote, štere nam je Marija podelila v teh 25 letaj i v leti 25 letnice. Nešteto milošč nam je sprosila od svojega božega Sina. Zato te den poklekneмо ž njov pred Njega v zahvalno molbo. Molili ga bomo v Oltarskom Svestvi 12 vür. Za molbov ga zdignemo i ga nesemo okoli v zahvalnoj vprocesiji. Našega miloga Zveličara, Marijinoga božega Sina, Jezusa bomo nosili okoli i se njemi zahvaljivali za neštete dobrote posebno za M. List i ga prosili blagoslova, za sebe i vse svoje, žive i pokojne po Mariji. Prosili ga bomo ka nam njeno milo materno prošnjo sprejme v našo zahvalo i nam ohrani M. List i nam podeli miloščo stanovitosti: pobožnoga življenja i srečne smrti i z tov miloščov blagoslov na zemelško naše življenje, ki naj bi se obilno razlejao na nas vse Bogi na čast i našim dūšam na hasek. I naj de naša molitev tem bole goreča i naj de naša hvala tem globša i lepša, se zberemo okoli podobe naše dobre nebeske Matere, štero mo v procesiji okoli nosili. Okoli tiste Marijine podobe se zberemo, štera se je blagoslovila pred 25 leti tisti den, kda je izišla prva šjevilka Marijinoga Lista. Z Marijov bomo sprevajali, molili, prosili i zahvaljivali Jezusa. Rože do cvele na toj poti, štere de Marija trgala iz Jezušovoga Srca i venčala ž njimi naša srca. O, kak srečna bo dūšica, štera dobi od Marije te rože božih jakosti te den. I dobi je vsaka, štera se bo pobožno vdeležila zahvalne pobožnosti.

O pridite, pridite dūšice vse k Mariji, da Vaš pripela k Jezusi.

Pridite dečica, ki se blagoslovite pri prvom slavoloki, da ostanete dobra, kak je Jezusek bio!

Pridite mladenci i mladenke, ki se blagoslovite pri drugom slavoloki, da ostane nevražena lelija vaše nedužnosti, kak je bila Marijina. Pridite sirote, v dūši i teli trpeči, pridite, ki nosite križe i težave, šterih oko

rosi den na den bridke skuze, šterih srce rodi tužne zdihlaje, tretji blagoslov je vaš. Jezuš vas blagoslovi z svojim smilenim srcom i vam prinese zlato potrplivost.

I štrti blagoslov na trati pri cerkvi dobimo vsi za sebe i za vse svoje, žlve i pokojne, svoje domove, svoje misli i žele, svoje siromaštvo i vrednost, da smo vsi zevsem svojim Marijini i žnjov Jezušovi pred vsem, da nas vse vodi do srečne smrti i blažene večnosti od Marije i njenoga Sina blagoslovljeni Marijin List.

Pesmarski zbor društva „Hiša molitve“ v Črensovcih.

Te zbor je spevao lani pri širitelskoj slavnosti 25 letnice Marijinoga lista. Zbor vodi g. Luthar Štefan, šolski upravitelj. Na siki so sledeči: V prvoj vrsti odzgoraj od leve na desno: Krampač Stefan, Šebjančič Jožef, Ritlop Ivan, Horvat Jožef, Tkalec Stefan, Koštric Matjaš, Horvat Sabo Martin, Dorenčec Stefan, Kolenko Franc. V drugoj vrsti od leve na desno: Sobocan Liza, Ritlop Treza, Plej Marija, Režonja Lujza, Kovač Treza, Kocet Albina, Krampač Kata, Koštric Monika, Halas Bara, Cigan Paula. V tretjoj vrsti od leve na desno: Halas Agica, Čurič Agica, Cigan Kata, Luthar Mančič, Kleki Jožef, sestra Maristella Gibičar, Luthar Stefan, Luthar Elizabeta, Čurič Roza, Koštric Marija, Sobocan Liza. V štrtoj vrsti: od leve na desno: Stanko Ivan, Cigan Jožef, Kolenko Ivan. — Te zbor bo tudi spevao pri zaključnojoj zahvalnojoj sovesnosti 25 letnice M. Lista.

Spored pobožnosti je sledeči:

1. **26. oktobra po polnoči ob 3** se izpostavi na molbo Najsvetejše i se začnejo služiti sv. meše i deliti sv. prečiščavanje. Spovedavalo se bo v Črensovcih od četrтка naprej. Dalešnji pa naj doma opravijo sv. spoved i se v Črensovcih samo prečistijo. Stan dobi vsaki brezplačno v Črensovcih, Žižkih i Trnji, ki bo priromao, to je v bližini cerkve.

2. **Ob 5 vūri predga** za stariše, očeve i matere. Po predgi popevana sv. meša.

3. **Ob 7. vūri** rana sveta meša, popevana. Po meši predga za dečco i mladino.

4. **Ob 10 vūri** predga za naročnike i širitele M. Lista i zahvalna slovesna sv. meša. Pri toj meši se zberejo vsi g. salezijanski duhovniki, šterim je Marijin List pripravo pot v duhovniški stan i se zahvalijo Mariji za to izredno veliko miloščo. Po toj svetoj meši naj idejo šritelje M. Lista v Žižke k sestram, ka tū bo shod za nje i dobijo mali obed i trake za procesijo.

5. **Ob pol treh popoldnevi** zaključni govor.

6. **Ob 3 popoldnevi** procesija. Procesija ide poleg farofa i vredništva M. Lista proti Trnji. Pred občinov je prvi slavolok, pri šterom se zberejo deca za blagoslov. Potem ide procesija v Žižke. Drugi slavolok je v Žižkih pri šoli. Pri njem se zbere mladina obojega spola za blagoslov. Z Žižkov ide procesija kre kapele proti cerkvi i tretji slavolok je pri njivi „Doma sv. Frančiška“ kde se zberejo sirote i trpeči za blagoslov. Šrti slavolok je pri pokopališči poleg črensovske cerkve, kam ide procesija poleg vredništva M. Lista nazaj. Tū poklekne vsa vnožina, da dobi Jezušov blagoslov.

Opomba za vse!

Med procesijov se moli i popeva. *Vsaki naj prinese s sebov svečo, ka de gotela pri procesiji.* Po zadnjem blagoslovi se z molitvov zročimo vsi Mariji i po molitvi se spopeva Marijina pesem: O Marija ne zapusti nas. Zatem je blagoslovitev celoga naroda. Po blagoslovi se začne popevati: „Tebe Bog mi hvalimo“ i se procesija vrne nazaj v cerkev. Z tem je pobožnost dokončana.

Ki so daleč, lahko spijo v Črensovcih i se drugi den vrnejo puni božega i Marijinoga blagoslova v svoje domove, tū dobijo povsod brezplačno streho. Ki so pa bliže, lahko ido domo, ar de mesec sveto.

Z kakšimi rečmi naj se zročimo na konci procesije Mariji klečeč pred Najsvetejšim?

Trikrat etak zdehnimo: Marija, dobra nebeska mati, prosi za nas, ka mo popolnoma tvoji za tvojega Jezuša, pod podobo krūha tū skritoga. V te namen nam obdrži tvoj list: Marijin List.

V kakšem redi homo šli v pocesiji?

a) Najprle ide križ. Pred njim kordon gasilcov, da kaže pot i način korakanja. Za križom deca: dečkeci, za temi pa dekllice.

b) Marijina podoba. Nosijo jo v belo oblečene deklice naročnikov Marijinoga Lista. Okoli nje svetijo širitelice Marijinoga Lista i družba Rožnoga venca.

c) V belo oblečene deklice.

d) Dečki.

e) Moški.

f) Marijine družbe z raznih far v belom i rožami, štere do trosile pred Nasvetejše.

g) Poleg Najsvetejšega svetijo širitelje M. Lista i cehska društva.

h) Pesmarški zbor.

i) Deklice.

j) Ženske.

k) Kordon gasilcov.

Opomba. Naročniki M. Lista, ki do meli trak, se zberejo pri vsakoj skupini na prvo mesto.

Koliko nas bo šlo v ednom redi?

Po šest. Ne več, ne manjše, na to morejo jako paziti reditelje.

Što do reditelje?

Reditelje, ki do red držali pri procesiji, bodejo kotrige društva „Hiša molitve“ i gasilci. Vsaka kotruga gornjega društva naj si da za zašiti z beloga platna trak, štiri pride na rokav. Na trak naj se zapišejo te tri črke D. H. M. Reditelje bodo ob strani šli pri tistih skupinaj, kak se njim bo določilo.

Ka bo te, če bi bilo slabo vreme?

Prosimo Marijo, naj bo lepo vreme i vupajmo se v uspehi njene priprošnjé. Če bi bila boža vola, ka neđe vremena za procesijo, te opravimo te štiri blagoslove i zročitve okoli cerkve, ali v cerkvi. Pa vupajmo se, ka de lepo vreme. Procesija ide vü v vsakom vremeni, samo te ne, če bi močno dežilo.

Tistim hišam, štere so naročene na Marijin List.

Tem mamu nekaj povedati. V M. Listi dobite en plavi papir z petimi trakmi. Vsaki, ki se bo vdeležo procesije, naj si vzeme en trak i si ga z gombašnicov pribodne z ednov rožov ali zelenim lističom na prsi. Na trak je napisano: Naročnik Marijinoga Lista. Zakaj to? Naj Jezuš iz bele hoštije vidi i blagoslovi to lepo materno čredo! Naj bode ta čreda, ta velika čreda tolažba Jezušovoga Srca i radost Marijinoga maternoga srca! Naj bode ta čreda zgled, ki bo vse vlekeo k Marijinom Listi, da ne bode hiše v Slovenskoj krajini, šteta ne bi bila naročena na njega.

Drúštvam.

Drúštva, šteta majo zastave, naj pridejo s temi k procesiji i se zberejo tam pod njo, kam kotrige spadajo: moški med moškami, dečki med dečkami, Marijine družbenice med Marijinov družbov itd. Do 15. oktobra pa naj dajo v Črensovece na upravo M. Lista glas, šteta pride z zastavami, ka njim te mesto odredimo.

Mila prošnja do vseh naročnikov i vseh Marijinih častilcov.

Da se naša pobožnost dokonča na veliko božo čast i zveličanje dūš, prosimo vse drage dūše, naj v te namen

1) *molijo vsakī den če več ne, bar edno zdravo Marijo;*

2) *naj verno opravljajo oktobersko rožnovensko pobožnost v cerkvi ali doma;*

3) *naj se 24. oktobra, v petek pred slovesnostjov postijo.* Te den je god sv. Rafaela nadangela. Njemi na čast opravimo post, ka de nas vodo srečno pri toj pobožnosti, kak je vodo mladoga Tobijaša.

Opomba za širitele M. Lista.

Širitelje i širiteljice Marijinoga Lista! Vam ide zadnja reč. Vi te svetili kre, Marijine podobe. Eden naj Vas ne ostane doma. Vsi pridite po velkoj meši na shod i na obed k šolskim sestram v Žižke. Tū dobite tūdi trake, štere te nosili pri procesiji. Vsakoga ime damo sestram, ki zdaj širi M. List. Pred obedom, taki po velkoj meši mate širitelje v Žižkih v šoli en mali shod, na šterom dobite navuke, kak morete širiti dobro čtenje. Na tom shodi povejte, ka žele narod pri Novinaj, M. Listi i Kalendaru Srca Jezušovoga. Kakšo formo, kakšo vsebino? *Pridite vsi, ki ljubite Marijo i njenoga Jezuša.*

Vredništvo M. Lista v Črensovcih.

Od sv. Frančiška Asiškoga, ustanovitelja reda malih bratov.

† 3. oktobra 1926. v Assizi.

Kak naš lūbi Gospod i Zveličar, tak je poslao tūdi sv. Frančišek nekoč svoje mladence predgat v daljne pokrajine i dežele.

Tūdi sam je šteo iti ta i vzeti na sebe delo i lakoto i žejo i vse druge težave. Bratje bi, tak je mislo, tem bole vdano prenašali vse križe, če bi čūli, da si jih on z njimi deli.

Zato je zbrao brate, ki bi ga mogli sprevajati. Nato je pravo: „V imeni Gospodnovom! Idite zdaj po dva i dva, v poniznosti i odločnosti na svojo pot. Pazite posebno strogo na mučanje, kak smo ga meli navado držati od jūtra do terce. Molite tiho v srci i ogiblite se vsakše prisiljene reči. Tūdi če ste med svetom, denok ne sme biti vaše oponašanje menje ponizno i častno, kak da bi bili v klostri ali sobici (celici). Mi ja nosimo celico okoli s sebov. Telo bratov je naša celica. Dūša, združena z Bogom v molitvi i premišlavanji, prebiva notri kak kakši samotar. Če dūša v toj vašoj celici nede mogla mir strpeti, te bote tūdi od človeče roke zgrajeno celico jako malo potrebuvali.“

Tak je govorio sv. Frančišek svojim bratom; nato je odpotāvao i njimi vū v dežele.

Od „Doma sv. Frančiška“.

Tolažba za darovnike.

Za vse darovnike žive i pokojne i v teh namene se služi vsaki tjeđen edna sveta meša od tislímao, kak se je začelo nabirati na Dom i se bo služila v Domi stalno naprej kak večna meša do konca sveta. To je na leto 52 svetih meš do konca sveta!

Gda mo zidali? Gda mo koga gorjemali? Oboje pitanje dobi eden odgovor. Zidali mo te, gda mo meli zadosta peněz zbranih. Gor mo pa jemali te, kda de dozidano. Tak smo odločili na lanskom kongresi, ka mo za pet let zidali, to je i. 1935.

Dari dosegnoli 200.000 Din. Dari pomali tečejo vküp i so dosegnoli meseca septembra šumo od dvestojezer dinarov. Ešče petkrat teliko moremo meti, te de se Dom lehko zidao.

Prvi dar za senje Doma. Odbor se odločo, ka bode držao edno senje na hasek Doma. Senje bo te, kda dobimo zadosta blaga vküp ka bomo tržili. Dozdaj smo dobili eden dar, edne nove spodnje hlače, štere je poklono Kociper Vince, sabo iz Melinec.

Novi kamen. Eden iz Odranec nam je dao 650 Din. za kamen. Potrebüvali bi 800 kamnov i 800 črepov.

Lepi dar iz Argentine. Toplak r. Cigan Marija je darüvala 500 Din.

Širiteo M. Lista za Dom. Lesic Janoš širiteo je nabrao v Trdkovi 235 Din. Plačali so pa njegovi naročniki tüdi že zdavna vso naročnino. Pa na tej bregaj so siromaški lüdje.

Dari prošeni i zahval. Lüdje se z zavüpanjom obračajo na dobroga Boga i poklanjajo dare sirotišnici „Dom sv. Frančiška.“ Edni prosijo za svoje pokojne, edni za ozdravljenje, neštetni za stanovitnost v dobrom, neštetni srečo i boži blagoslov pri živini itd. Tak je vseh prošeni te mesec dvajstiosem.

I da dobri Bog poslühne naše prošnike, kažejo vnože zahvale, kakti zahvala za srečno operacijo, za zboljšanje zdravja, za srečo pri živini itd. Vseh vküper je petnajst.

Prvi dar iz Australije. V dalnoj Australiji so se spomnili na naše sirote. Andro Lisjak iz Kotoribe nam je poslao po Vuk Franci 550 Din. Sam Franc Vuk je darüvao 500 Din. Balažic Martin pa dva srebrniva angleškiva rajnska.

Dari na senji. Tüdi senja so lepe prilike, da se pobira za sirotišnico. Potrebüjemo samo gorečih nabiralcov, kak jih mamo v Črensovcih i Žižkih. Na senji v Črensovcih sept. 15. sta najmre dve nabrale 159 D. Vse to vidite lehko bole natenkoma na platnicaj.

Tüdi z vadlanjom pomagajo našim sirotam. Mesto ka bi se vadlali za več litrov vina i se pri tistom te opijanili, se pa doblena vadlinga obrne v dober namen. Tak sta se v Črensovcih dva ednok vadlala za lepo vreme, drugoč pa pa palik istiva dva zato, če si eden dene nogo za šinjek. Nogo je taki djao i stem dobo vadlingo v zneski 100 Din. Obe vadlingi sta darüvala našoj sirotišnici. — Vsem se za dare zahvaljuje i prosi dare za sirote od vseh, ki morejo kaj darüvati

ODBOR.

Pismo bivšega cankovskega kaplana g. Oberžana iz Holandije. Gospod misijonar se je preselil iz Belgije v Holandijo še 1. maja t. l. i od tam ma na skrbi tudi belgijske kolonije, dokeč se ne najde šče en gospod, ki bi njemu prišeo pomagat, ar je delo jako težavno i pokrajina obširna. Večkrat bi njemu bile težave skoro nezmagljive, če njemu ne bi pomagali njegovi jako dobri holandski tovariši i pa miseo, da dela za svoj narod. Ta miseo ga drži i njemu davle moči, tak da njemu šče ne bilo niti za hip žao, ka je ta odišeo.

Meseca julija je bio doma, gda je njegov brat meo novo sv. mešo, na šteroj je predgao. Ob toj priliki bi rad obiskao vekši del Slovenske Krajine, pa je ne meo telko časa. Obiskao je samo Cankovo, gde je bio kaplan.

Vsakšo nedelo ma po dve sv. meši v dveh kolonijah. Okoli 25. avg. je hodo s svojimi verniki na božo pot v Kevelár (Nemčija), da sprosijo od Gospoda svojim trdokornim rojakom milost spreobrnjenja. V novembri bo pa meo misijon v 6 kolonijah naednok. Pomaga: njemu pridejo tudi gospodje iz Slovenije.

Da bi ležej napredüvao v svojem misijoni, prosi vse gospode duhovnike, ki so ga poznali, za prav globoki memento ad altare, ar bole kak gda prle, čüti, da prihaja vse samo iz Njegove roke i da smo vsi jako tak slabi.

Vsem čtevcom Marijinoga lista priporočamo njegovo misijonsko delüvanje v molitev. Kem močnejša bo fronta molilcov, tem lepša bo zmaga presv. Srca — i Kristuš mora zmagati.

Pozdravlja vse gospode, prijatele i znance vse čtevce Marijinoga lista i sploh ves rod na te kraj i onkraj Müre. (Pismo na g. Klekl Jožefa, vrednika M. Lista.)

Čüde na groblj. Pred nekaj meseci je bio priprosti mehikanski duhovnik Amema Orozko povožen od automobila. Dnes je njegov grob že boža pot. Na njem se godijo čüdežna ozdravljenja. Če se bodo skazali kak pravi čüdeži, lahko za nekaj časa dobimo prvo avtomobilsko žrtev na oltari.

Število katoličanskih cerkev v Ameriki je od lanskoga leta naraslo od 12.442 na 18.940. Število lüterinskih je pa nazadüvalo od 29.742 na 26.130.

Rüdarje zidajo cerkev. V Stainforthi na Angleškem so rüdarje v prostom časi sami postavili cerkev za kakših 250 oseb. Napravili so vse sami, eden jo je celo poslikao.